

MILJENKO LUKA JURIĆ

Miljenko Luka Jurić iz Rupa kod Skradina, sudionik je i hrvatski ratni vojni invalid Domovinskog rata. Rođen je 1961. g. Upravo su sjećanja iz ratnog razdoblja, kao i sjevremenski motivi ljepote toka rijeke Krke u najvećem dijelu sadržani u njegovome umjetničkom opusu. Ovo je njegova druga izložba, a veći dio radova izložen je u prostorima Doma za starije osobe Oklaj, u kojem živi i umjetnički djeluje.

DAVOR DRAGIČEVIĆ

Davor Dragičević rođen je 9. 4. 1954. u Splitu. Slikanjem se bavi od osnovne škole. Suprotno vlastitim, a slijedeći želje roditelja, upisuje građevinsku školu u Splitu, međutim umjetnik u njemu ipak pobjeđuje te gotovo cijeli svoj život slika. Jedan dio života živio je od svog slikarskog rada, slikajući motive mrtve prirode, dalmatinskih kaleta, pejzaža, kao i apstraktnih motiva. Trenutno živi u Domu za starije osobe u Oklaju u kojem stvara najčešće u tehnici tempere na papiru.

ORGANIZATORI:
OPĆINA PROMINA
GRADSKI MUZEJ DRNIŠ
DOM ZA STARIJE OSOBE OKLAJ

Miljenko Luka Jurić i Davor Dragičević Povratak prirodi

Dom kulture Oklaj

31. ožujka – 7. travnja 2023.

Izlazak u prirodu kao povratak u društvo

Bilo da predstavlja misterij, bijeg od zala civilizacije ili posljednje utočište, priroda je oduvijek provocirala umjetnički nerv. Ovoj arhetipskoj temi u povijesti umjetnici su prilazili iz različitih rakursa, najčešće kao antipodu suvremenog društva koji nam razotkriva sve njegove nelogičnosti, ali u isto vrijeme pruža toliko potrebnu nadu u moguću promjenu.

Tako su kroz povijest umjetnosti susreti umjetnika s prirodom - kao što je to bio slučaj s impresionistima koji napuštaju prostore svojih ateljea kako bi što neposrednije doživjeli prirodne sile - uvijek rezultirali značajnim pomacima, kako u umjetnosti tako i društvu.

Priroda se često potvrđuje kao koristan „alat“, komunikacijski kanal s otuđenim društvom, svojevrsan *common ground* pojedinca i svijeta koji ga okružuje.

Stoga je motive krajolika koje slikari Miljenko Luka Jurić i Davor Dragičević koriste u svojim radovima nemoguće promatrati kao puki mimetički prikaz prirodnih ljepota.

Priroda je u njihovim radovima prisutna kao nositelj osobnih svjetova i kolopleta ljudskih emocija. Pejzaži tako postaju doživljena i proživljena stvarnost, a slikarstvo terapijski medij koji nudi mogućnost razrješavanja težina prošlosti koje u slučaju spomenutih autora nose i dodatno breme ratnih stradanja i uništavanja.

Motivi obala uz koje su smještene kuće tako postaju mjesta utočišta, nude blizinu i pružaju sigurnost, ali i nadu da priroda još uvijek može transformirati i humanizirati, biti saveznik i univerzalni jezik kojim se uspostavljaju ili mijenjaju naši društveni odnosi.

Jelena Lojić Pokrovac

